

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**ŞİA VE DİĞER BİDAT FIRKALARINA
MENSUP OLAN KİŞİLERLE NİKAH
KIYMAK CAİZ MİDİR?**

www.muvahhid.info

ŞİA VE DİĞER BİDAT FIRKALARINA MENSUP OLAN KİŞİLERLE NİKAH KIIYMAK CAİZ MİDİR?

Rahman ve Rahim olan Allahın adıyla,

Günümüzde tevhidi yaşamak kendilerine ağır gelen birçok kimse özellikle vela-bera dediğimiz İslamın dostluk ve düşmanlıkla alakalı hükümlerini iptal etmek amacıyla ortaya sayısız şüpheler atmışlardır. Bunun için de öncelikle müşriklerin tekfiriyle alakalı şüphelere ağırlık vermişlerdir. Çünkü kendisini İslama nisbet eden müşriklerin tekfirini tartışmalı bir konu haline getirdiklerinde dünyevi olarak bir çok hususta rahat hareket edeceklerdir.

“Onlar Allahı ve müminleri aldatmaya çalışıyorlar. Halbuki onlar sadece kendilerini aldatmaktadırlar fakat farkında değildirler.”

(Bakara: 9)

İşte bu tiplerin gündeme getirdiği konulardan birisi de “bidat ehlinin tekfiri” meselesidir. Alimlerin, ehli sünnetten olmayan sapık fırkalardan bazılarının tekfiri hususunda ihtilaf ettikleri ilimden biraz nasiplenmiş olan herkesin bildiği bir meseledir. Yine ilimden nasibini almış olan herkes, alimlerin bu fırkalardan İslamın zaruri olarak bilinen esaslarını inkar edenleri ittifakla tekfir ettiklerini de bilir. Muvahhidlerin şu an tekfir ettikleri insanlar, İslamın zaruri esaslarından en birincisi olan “tevhid”i ihlal eden ve hükümde, itaatte, duada vb hususlarda Allaha ortak koşan kimselerdir. Günümüzde tevhid ehlinin tekfir ettiği kabirperest, demokrat, laik zihniyetteki kimseler yerine göre geçmişte ulemanın tekfir ettiği bidat fırkalarından bile daha kötü durumdadırlar. Yukarda bahsettiğimiz şüphe ehli, bütün bunları bilmelerine rağmen hala inatla kible ehlinden olan

fırkalar hakkında verilmiş fetvaları günümüzdeki insanlara aynen uygulamaya çalışmaktadırlar.

Son yıllarda tevhid hakkında bu tarz şüpheler ekmeye çalışanların başında Azeri dilinde yayın yapan bir site gelmektedir. Bu siteye takılan sözde ilim talebeleri tevhide meyledenleri şüpheyeye düşürmek amacıyla alimlere ait ne kadar kapalı söz, çetrefilli mesele, nakil, fetva vs varsa bulup neşretmektedirler. Bizler inşallah yeri geldikçe bu ve buna benzer fitne odaklarına ilmimiz yettiği oranda cevap vermeye gayret edeceğiz.

Geçtiğimiz günlerde bu zihniyetteki birisi "hakka davet" ettiğini iddia eden bir sitede şöyle bir yazı neşretti:

"Rafizi bir kadınla evlenmeğin hükmü nedir?

Şeyhul İslam Ahmed İbn Teymiyye (661–768 h/1263–1328 m) rafizilerle nikahın sahihliği hakkında şöyle demiştir:

وسئل : عن " الرافضة " هل تزوج ؟

فأجاب : الرافضة المحضة هم أهل أهواءٍ وبدعٍ وضلالٍ , ولا ينبغي للمسلم أن يزوجه
مُولِيَّتِهِ مِنْ رَافِضِيٍّ , وإن تزوج هو رافضيةً صحَّ النكاحُ , إن كان يرجو أن تتوبَ وإلا
فتركْ نكاحها أفضلَ لئلا تُفسدَ عليه ولَدَه

"Soru: Rafizilerden kız alınarmı?

Cevab: Halis rafiziler heva, bidat ve zelalet ehlidir. Müslümanın kendi velayeti altında olan kadını onlarla evlendirmemesi lazımdır.

Eğer müslümanın kendisi – tevbe etmesini umuyorsa - rafizi bir kadınla

evlenerse nigahı sahihdir.

Eğer rafizi kadının tevbe etmesini ummuyorsa, çocukları bozmaması için böyle rafizi kadınla evlenmeği terk etmesi daha efdaldır."

Kaynak: Ahmed İbn Teymiyye: Mecmuatul Fetava: 32/43

Darul Vefa: 1426/2005

Not: İbn Teymiyye rafizi kadınla nikahı sahih sayıyor. Malumdur ki, kitab ehlienden olmayan kafirlerle nikah sahih değildir. O, zaman ortaya iki ihtimal çıkıyor:

1. İbn Teymiyye kitab ehli olmayan kafir kadınlarla da nikahı caiz görüyor.
2. İbn Teymiyye rafizileri kafir saymadığı için nikahlarını sahih sayıyor."

"Tahavi" rumuzlu bu kişi her zamanki vur kaç taktiğiyle bu fetvayı cahillerin önüne atıp kaçmaktadır. Halbuki sorduğu bu soruların cevabını – Allahu a'lem- iyi bilmektedir. Fakat at koşturduğu ortam fitne için müsait bir ortamdır. Zira o sitede onun gibilerin şüphelerine cevap verebilecek kimse yoktur. Nitekim aradan 1 haftaya yakın zaman geçmesine rağmen hala site yöneticilerinden bir cevap gelmemiştir. Sadece bazı üyeler cahilane, yüzeysel birtakım delillendirmeler yapmaya çalışmışlardır ki bu tarz şeyler ancak karşı tarafın kendi batıl akidesine olan inancını artırmaktan başka bir şeye yaramaz.

Bu tip şüpheleri ortaya atanların amacı Allahu a'lem şudur: "Rafizilerin bile tekfirinde ihtilaf olabiliyorsa günümüzdeki müslümanım diyen başka topluluklarla alakalı da ihtilaf olabilir. Tağuta muhakeme olanlar, itaat edenler; kabirlere dua edenler vs gibi." Ayrıca alimlerin Şiilere Müslüman

demesinden yola çıkarak günümüzdeki Şiilerin de Müslüman olduğunu iddia edenler de mevcuttur. Bu şüpheler, devrimizde tevhid akidesi hakkında ortaya atılan binlerce şüpheden sadece birkaç tanesi ve belki de en zayıflarıdır. Dalalet ehli böyle hezeyanlarla ancak iman nedir küfür nedir bilmeyen, sloganların ve isimlerin peşine takılmış birtakım cahilleri şüpheyne düşürebilir. Ancak ortaya atılan iddialar "örümcek evi" gibi zayıf da olsa batıl ehlinin meydanı boş bulup hezeyanlarını pervasızca savurmalarının önüne geçilmelidir. Bu yazımızın gayesi de Allahın izniyle budur.

Bu meseleye cevabımız Allahın izniyle şöyledir: Şeyhulislam İbn Teymiye "Sarim'ul Meslul" adlı eserinin son bölümünde Ebubekir, Ömer, Osman (r.anhum) gibi sahabeye dil uzatan Rafızilerin hükmünü ele almış ve onları tekfir eden alimlerin ve de tekfir etmeyen alimlerin görüşlerini naklettikten sonra şöyle demiştir:

في تفصيل القول فيهم

أما من اقترن بسبه دعوى أن عليا إله أو أنه كان هو النبي وإنما غلط جبريل في الرسالة فهذا لاشك في كفره بل لاشك في كفر من توقف في تكفيره

وكذلك من زعم منهم أن القرآن نقص منه آيات وكتمت أو زعم أن له تأويلات باطنة تسقط الأعمال المشروعة ونحو ذلك وهؤلاء يسمون القرامطة والباطنية ومنهم التناسخية وهؤلاء لا خلاف في كفرهم

وأما من سبهم سبا لا يقدح في عدالتهم ولا في دينهم مثل وصف بعضهم بالبخل أو الجبن أو قلة العلم أو عدم الزهد ونحو ذلك فهذا هو الذي يستحق التأديب والتعزير ولا نحكم بكفره بمجرد ذلك وعلى هذا يحمل كلام من لم يكفرهم من أهل العلم

وأما من لعن وقبح مطلقا فهذا محل الخلاف فيهم لتردد الأمر بين لعن الغيظ ولعن
الاعتقاد.

"Onlar hakkında söylenilenlerin tafsilatına dair bir fasıl:

Kim bu sövmesine bir de, Ali'nin ilah olduğu yahut o peygamberdi de Cebrail risaleti kime vereceğinde yanıldı, sapıklığını eklerse işte bunun küfründe hiç şüphe yoktur. Dahası böylesi birinin tekfir edilmesinde duraksayanın küfründe de şüphe yoktur.

Keza onlardan kim Kur'an'dan bir kısım ayetler noksan olup gizli kalmıştır yahut onun batini tevilleri vardır. Bu tevillerle (yorumlarla) şer'î teklifler vesaire kalkar iddiasında bulunursa ki bu tipler **Karamita** ve **Batıniye** diye isimlendirilir. Ayrıca **et-Tenasuhiyye** de bunlardandır. İşte bütün bunların küfründe ihtilaf yoktur.

Kim de onların adalet ve dinlerine dokunmadan onlara sadece söverse, mesela bazılarını cimrilik veya korkaklık, bilgisizlik, zühd sahibi olmamak vesair ile tavsif etmek gibi. Bu kişi, haddi zatında te'dip ve tazire müstehaktır. Fakat sırf bunlardan dolayı küfrüne hükmetmeyiz, Nitekim onları tekfir etmeyen ilim ehlinin sözleri de buna hamledilir.

Kim mutlak olarak onları telin edip kötülerse işte bu da onlar hakkındaki bir ihtilaf noktasıdır. Çünkü gayzdan kaynaklanan lanet ile itikattan kaynaklanan lanetin durumu birbirinden farklıdır." (**Es-Sarim'ul Meslul, İbn Teymiyye, sf 586-587, thk: Muhammed Muhyiddin Abdulhamid**)

Görüldüğü üzere –her fırka hakkında olduğu gibi- Rafızilerin içinde de

tekfirinde icma edilen gruplar olduğu gibi, tekfirinde ihtilaf edilen gruplar da mevcuttur. Sahabenin dinine değil de şahsına dil uzatan kimselerin tekfirinde ihtilaf edilmiştir. Ancak Ali (ra)’nın ilah veya peygamber olduğunu veya Kuranı Kerimin tahrif olduğunu iddia edenler gibi İslam dininden zaruri olarak bilinen hükümleri inkar edenler ittifakla tekfir edilmiş, hatta tekfir etmeyenler dahi tekfir edilmiştir. Tevhidin aslını ihlal edip, ibadette Allaha ortak koşanlar da böyledir. Böyleleri cahil veya İslama mensub olduğunu ileri süren birisi bile olsa tekfir edilirler hatta tekfir etmeyenler de tekfir edilir. Şeyh Muhammed bin Abdilvehhab (rh.a)’ın oğlu Abdullah, Rafızilerin hükmüyle alakalı İbn Teymiyye’nin verdiği bu fetvayı naklettikten sonra şöyle demektedir:

فهذا حكم الرفضة في الأصل، وأما حكم متأخريهم الآن، فضموا الآن مع الرفض
الشرك العظيم، الذي يفعلونه عند المشاهد الذي ما بلغه شرك العرب، الذين بعث إليهم
رسول الله صلى الله عليه وسلم.

“İşte rafıziler hakkındaki asıl hüküm budur. Onların son dönemlerdeki yani şu anki hallerine gelince; onlar mevcut Rafızı akidesinin üstüne şu anda türbelerde yaptıkları büyük şirkleri ilave etmişlerdir ki bu yaptıkları Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in gönderildiği Arap toplumunun şirkini bile geçmiştir.” (**Ed-Durar’us Seniyye, Mürted babı 10/249**)

Şeyh Abdullah devamında şöyle diyor:

فمن قال: إن التلفظ بالشهادتين لا يضر معهما شيء، أو
قال: من أتى بالشهادتين وصلى وصام لا يجوز تكفيره، وإن عبد غير الله فهو كافر،

ومن شك في كفره فهو كافر، لأن قائل هذا القول مكذب لله ورسوله، وإجماع المسلمين كما قدمنا

"Her kim "Şehadet kelimesini telaffuz ettikten sonra artık hiçbir şey zarar vermez" derse veyahut da "şehadet getirip namaz kılan oruç tutan bir kimsenin, Allah'tan başkasına ibadet etse bile tekfir edilmesi caiz değildir" derse bu kimse kafirdir. Böyle birisinin küfründe şüphe eden dahi kafirdir. Çünkü –daha önce de belirttiğimiz gibi- bu kimse bu sözüyle Allahı, Rasulunu ve Müslümanların icmasını yalanlamış olur." (Durer'us Seniyye, Mürted babı, 10/250)

(Elhamdulillah bu nakille birlikte yıllardır tartıştığımız "silsilenin üçüncü kişinin tekfiriyle alakalı alimlerden bir nakil var mı yok mu" sorusu da aydınlanmış oldu. Zira Şeyh Abdullah bin Muhammed –alimlerin sözkonusu ettikleri- kafirlerin tekfirinde duraksayan kişiyi tekfir etmeyenin dahi kafir olacağını açıkça beyan ediyor. Teemmel...)

Şeyh Muhammed Bin Abdilvehhab ise "Mufid'ul Mustefid fi kufri tarik'it tevhid" adlı eserinde "Allah'tan başkasına dua ve aracılık şirki" hususunda şunları söylüyor:

وقد ذكر في "الإقناع"، عن الشيخ تقي الدين: أن من دعا علي بن أبي طالب فهو كافر، وأن من شك في كفره فهو كافر، فإذا كان هذا حال من شك في كفره، مع عداوته له ومقتته، فكيف بمن يعتقد أنه مسلم، ولم يعاده؟ فكيف بمن أحبه؟ فكيف بمن جادل عنه وعن طريقته؟ وتعذر أنا لا نقدر على التجارة وطلب الرزق إلا بذلك

"İkna"(Hanbeli mezhebinin muteber fıkıh kitaplarından birisidir.

Müellifi Haccavi'dir.) da şöyle demektedir: Şeyh Takiyyuddin (İbni Teymiye) şöyle der: "Her kim Ali bin Ebi Talib'e dua ederse kafirdir. Onun küfründe şüphe eden de kafirdir." Bunlara düşmanlık yapıp buğzetmekle beraber küfürlerinde şüphe eden kimsenin durumu böyle ise, onların müslüman olduğuna itikad edip, onlara düşmanlık sergilemeyen kimsenin durumu nasıl olur? Onları sevenlerin hali nice olur? Onlar hakkında ve yollarının doğruluğu hakkında mücadele edip, biz ticaret ve rızık talebini ancak bu şekilde yapabiliyoruz, diyenlerin durumu nasıldır? (Durer'us Seniye, Cihad babı, 9/414)

Bu hususta alimlerden daha bir çok nakil getirebiliriz ama bunlarla iktifa ediyoruz. Dinin aslı olan tevhide ve diğer asıllara muhalefet edenlerin ve de ne gerekçeyle olursa olsun onların küfrü hakkında şüphe edenlerin durumu budur. Rafıziler, kabirlere ibadet etme şirkinin üstüne asrımızda demokrasi, sosyalizm gibi batıl mezheplere bağlanmak, tağutlara muhakeme olmak, kafirlerle dost olmak gibi kendi itikadlarına dahi aykırı olan yeni küfürler ilave etmişlerdir. Esasında onların bu noktada diğer Müslüman geçinen hatta Sünni olduğunu iddia eden milletlerden bir farkları yoktur. Sadece tevhide düşmanlıkları biraz daha aşıkardır, o kadar... Gerek Şiiler gerekse de Zeydiyye, İbadiyye gibi diğer dalalet fırkalarına mensup olanlar geçmişte kible ehlinde yani müslüman sayılan ataları gibi değerlendirilmezler. Zira bugün bu insanlar arasında açık şirkler zuhur etmiştir. Biz bu hususlarda onları Rafizi, Şii, Harici vs olduklarından dolayı değil, bizzat tevhidin aslına muhalefet ettikleri için tekfir ediyoruz.

Netice olarak; Şeyhulislam, kendi döneminde dinin aslını ihlal etmeyen, bidatı küfür derecesine varmayan Şiilerle nikah kıymayı mekruh

addetmekle beraber batıl saymamıştır. Bu fetva günümüzde ister ehli sünnete isterse de Şiaya mensubiyet iddia eden hiçbir müşrikle evlenilmesine dayanak teşkil etmez. Zira günümüzde Şiiler ve başkaları İslam dininin aslını ihlal eden açık küfürleri irtikab etmektedir. Ahiru da'vana elhamdulillah Rabbil alemin.